

ȘĂINEANU, CONSTANTIN MARIN

Profesor

N. 1869 [Ploiești] - m. ?

Nume de stare civilă: Șain (Schein).

Fiul lui Moisi Șain, pictor (1825-1879). Frate cu Lazăr Șăineanu.

Studii: cursuri primare și liceale la București; Facultatea de Litere a Universității din București; Facultatea de Filosofie a Universității din Leipzig. Doctor în litere la Leipzig (1892). Diplomat al Școlii de Limbi Orientale din Paris.

A fost profesor la Gimnaziul din Caracal (1897), liceele *Saint-Georges* și *Otescu* din București (1902) și Liceul *Carol I* din Craiova (1904-1917) unde a predat franceza.

Împreună cu colegul său, profesorul Maximilian Scroff, a publicat un dicționar german-român la Craiova.

Și-a publicat cărțile la editura *Samitca*. Fratele său, Lazăr Șăineanu, mare lingvist și filolog, a publicat la aceeași editură *Dicționarul universal al limbii române* și alte lucrări importante (era căsătorit cu Cecilia, fata lui Ralian Samitca).

Opera: **Limbile semitice** (1895); **Este viața o povară?** (Conferință, 1903); **Dicționar francez-român** (s.a.); **Dicționar german-român** (Craiova, s.a.); **Patru crestomații franceze** (în colab. cu Ionescu Gion; o valoroasă **Istorie a literaturii franceze**; **Romanul francez** (1922); **Învățământul limbilor străine în liceele din Germania, Italia și Franța**.